

VOORWOORD

Dit is een hoopvol boek. Want het begint. Een nieuwe toekomst voor al het leven op onze planeet ligt voor ons. Wij mensen zijn cruciaal voor deze ontwikkeling. Daarvoor is het belangrijk om te weten waar de oorzaak ligt voor onze zegetocht én voor ons falen tot nu toe. Ook daarover gaat dit boek. Over de geschiedenis van het denken van onze mensheid. En over een nieuwe, ruimere manier van denken die er in de kiem al is. Het is een beschrijving van een lange evolutionaire reis waarvan we zullen ontdekken dat die reis zowel wetenschappelijk als spiritueel is. We zijn véél meer dan we denken, we zijn een centraal deel van iets heel groots. Onze reis is de reis van alles om ons heen, op deze planeet en daarbuiten. Want alles is met alles verbonden. En het is ook de reis van een mensenzoon die ons voorgaat en ons het nieuwe tijdperk in zal leiden. Wie had dat gedacht? Dat ook aan het begin van dit tijdperk een Wereldvernieuwer zal komen. Om uiteindelijk een podium te creëren voor de komst van andere Meesters. Hoe hoopvol – maar ook diepgaand en confronterend.

Dit boek geeft de achtergrond informatie over het waarom en over het wat we gaan beleven de komende jaren. We beleven echt een historische omslag die nog nooit is voorgekomen in de geschiedenis van de mensheid. We merken het nu aan de demasqué van de autoriteiten, het ineenstorten van eeuwenoude politieke en economische bolwerken, het opkomen van een nieuw elan. Maar wat ons te wachten staat, gaat onze voorstelling nog ver te boven. We zijn niet opgevoed en opgeleid in het denken in tijdperken en in termen van bewustzijn. Onze onwetendheid hierover is zowel begrijpelijk als schrijnend. Dan is het logisch dat we – met deze oude ‘Vissentijdperkbril’ op – de komst van deze nieuwe tijd niet eerder konden duiden.

Dit boek reikt je ‘de bril van het Watermantijdperk’ aan: een manier van kijken die al veel dichter bij een eeuwenoude wijsheid komt. Sterker, een wijsheid die al duizenden eeuwen oud is en waarin ook de huidige religies hun oorsprong vinden. Daarom is dit boek niet van mij. Ook ik sta op de schouders van zeer wijze reuzen die hun wijsheid en liefde al eerder gedeeld hebben. De inhoud van dit boek heeft een eeuwenoud fundament dat al eeuwenlang vertaald is in geschriften en mondelinge overlevering. Ik tap graag uit de wijsheid van mensen die verder op het pad zijn dan ik. Tegelijkertijd gaat het inhoudelijk ook om dat wat ik zelf ervaar. En

wellicht ben jij er als lezer ook al bekend mee en geeft dit kijken vanuit een groter, ruimer bewustzijn, je veel herkenning en begrip. De werkelijkheid is zo veel ruimer dan we altijd dachten, en dat gaan we in het Watermantijdperk niet alleen ervaren, we gaan er ook naar leven.

Veel inspiratie!

Ronald Jan Heijn,
Bloemendaal, 16 september 2016

Deel I

DE VOORGESCHIEDENIS

HET BEGINT

Hoofdstuk 1

DE EEUWIGE TIJDPERKEN

Begin jaren tachtig verscheen het boek *The Aquarian Conspiracy* van de Amerikaanse schrijfster Marilyn Ferguson dat door vele vooraanstaande wetenschappers, filosofen en visionairs werd omarmd. Ook voor een groter publiek werd het een soort cultboek. Ferguson beschreef een tendens die over de hele wereld en in veel vakgebieden merkbaar en voelbaar was: een tendens die ontegenzeggelijk anders was dan de decennia daarvoor, sterker nog, dan in de eeuwen daarvoor.

Zo kwam zij erachter dat deze paradigmaverschuiving eigenlijk al heel lang geleden is voorspeld: de overgang van het Vissentijdperk naar het Watermantijdperk. Ze ontdekte dat alle veranderingen die zij en andere visionairs waarnamen, volledig te verklaren zijn uit de kenmerken die deze nieuwe tijd met zich meebrengt. Zij wees op het groeiend besef van ecologische waarden, toenemende interesse voor spiritualiteit en holistische geneeswijzen, een sterk mondiaal besef en een groeiende betrokkenheid bij de derde wereld en bij de vredesproblematiek. Allemaal zaken die ons – dertig jaar later – zeer bekend voorkomen omdat ze inderdaad zijn komen bovendrijven. Prof. Henri van Praag schreef in het voorwoord van de Nederlandse uitgave *De Aquarius Samenzwering*: ‘Marilyn Ferguson toont ons aan, dat het Watermantijdperk is begonnen, maar dat het nog verborgen ligt in een cocon. Als we erin slagen de cocon af te werpen, zal de vlinder met prachtige kleuren verrijzen’.

1.1 DE TIJDPERKEN

‘De enige plicht die we tegenover de geschiedenis hebben, is haar te herschrijven.’
Oscar Wilde, Iers schrijver (1854-1900)

Rond 1970 kwam de musical *Hair* uit, waardoor *The Age of Aquarius* bekendheid kreeg bij het grote publiek. Het eerste nummer *Aquarius* begint met de bekende zinnen: ‘When the moon is in the Seventh House, and Jupiter aligns with Mars, then peace will guide the planets, and love will steer the stars. This is the dawning of the age of Aquarius...’ Er zou een heuse nieuwe tijd aankomen!

wat we achter ons moeten laten en waar we op voort moeten borduren. Want de zaadjes voor de nieuwe mens en maatschappij zijn natuurlijk allang aanwezig en de mensen die het voortouw nemen, zijn er ook al.

Nobelprijswinnaar en Franse schrijver André Gide (1869-1953) zei eens: 'Je kunt geen nieuwe oceanen ontdekken, als je niet de moed hebt de kust uit het oog te verliezen.' Inderdaad, we gaan nieuwe oceanen ontdekken, maar welke moed wordt er dan van ons gevraagd? Dat we ons openstellen voor onze intuïtie? Gaan we ons het intuïtieve denken steeds meer eigen maken? Moeten we vanuit ons hart gaan leven? Moeten we onze zekerheden loslaten? Moeten we het bewustzijn onderzoeken? Of dit allemaal tegelijk? Waren er ooit nieuwe oceanen ontdekt als er vooraf zekerheid was geëist? De kosmos kan geen zekerheden geven – of misschien toch wel: als we geen moed tonen én niet veranderen, dan zullen we de aarde en onszelf zéker te gronde richten.

2.4 DE ONTWIKKELING VAN HET DENKEN

'We zien de dingen niet zoals we ze zien, maar zoals wij zijn.'

H. M. Tomlinson, Britse schrijver en journalist (1873-1958)

Met de economische en politieke crises, de aanslagen, de vluchtelingen en de klimaatcrisis merken we aan den lijve dat een overgangperiode zeer hectisch kan verlopen. Het oude systeem barst uit zijn voegen en stort in. Maar om het nieuwe denken écht in te laten dalen, moet deze opboksen tegen oude denkwijzen, waarvan sommige al meer dan achtduizend jaar oud zijn. Gelukkig – weten we nu – is er sprake van een doorbraak.

We hebben het tot nu toe een aantal keren gehad over de fysieke manier van denken, die vooral wordt getypeerd door 'ik geloof het pas als ik het zie'. Hoe komt het toch, dat al die eeuwen het kijken met de fysieke bril zo overheersend is geweest? Was dit altijd zo? Of is er sprake van een ontwikkeling en gaan we steeds beter denken? Want gedurende de eeuwen is er wel degelijk sprake van een toenemend bewustzijn. Hoewel dit proces langzaam en geleidelijk verloopt, zijn daarin een aantal cruciale stadia te onderscheiden. Alice Bailey heeft deze uitbreidende stadia van bewustzijn, ook wel 'dimensies' geheten, benoemd. In het hoofdstuk 4 over At-

lantis wordt duidelijk dat de mens een heel lange geschiedenis kent, waarin vooral de eerste twee dimensies naar verwijzen:

Handelen – In de eerste dimensie leek de mens nog het meest op een dier. Hij was zich uitsluitend bewust van zijn fysieke en etherische (zie bijlage A en D) lichaam en hoe dit te onderhouden, te voeden en te gebruiken. Het handelen was sterk instinctief en gericht op fysiologische en fysieke behoeften.

Emotie – In de fase van de tweede dimensie is de mens zich steeds meer bewust van zijn emotionele lichaam. Hij begint emoties te onderscheiden van aangenaam/onaangenaam, van gewenning en begeerte, en van gehechtheid en afhankelijkheid. In deze fase ging de mens zich verzamelen en wilde hij tot een bepaalde groep of stam horen.

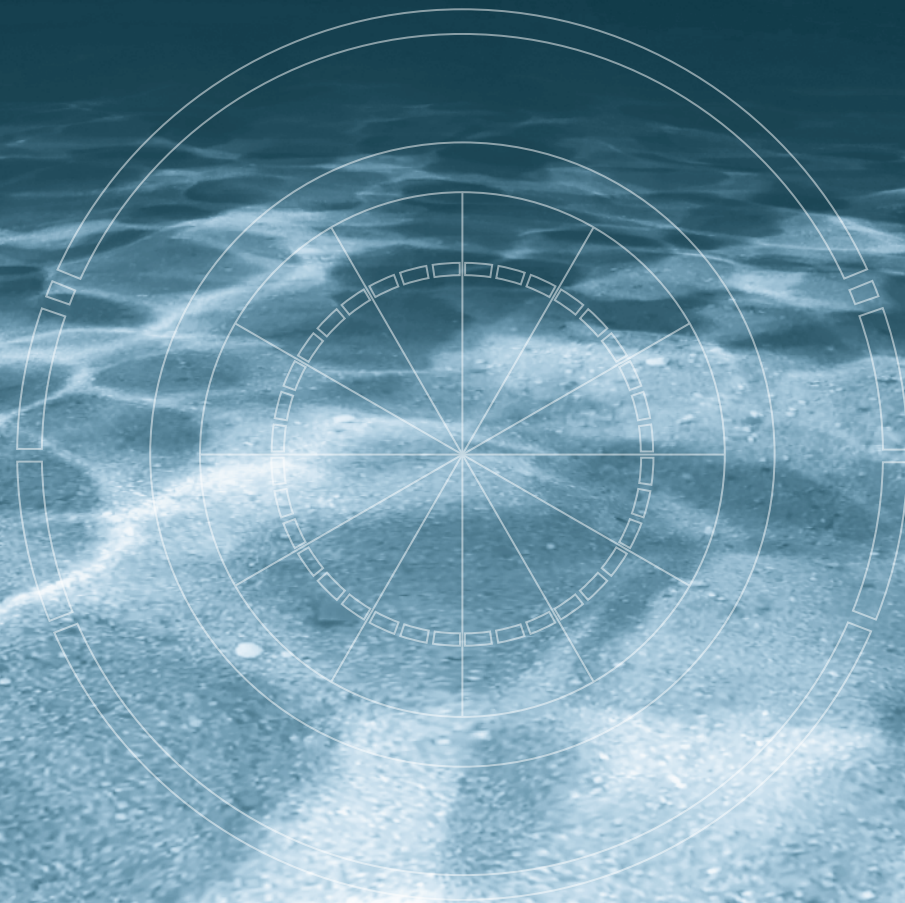
Denken – In de derde dimensie wordt de mens zich bewust van zijn mentale lichaam: het denkvermogen. Hij ontwikkelt het vermogen om te redeneren en strategieën te ontwikkelen. Hij leert kennis vergaren en begint met het bedrijven van wetenschap.

Weten – In de vierde dimensie (in het Watermantijdperk) zal het bewustzijn zich uitbreiden tot het intuïtieve lichaam en zal 'het weten' zich ontwikkelen. Het denken wordt steeds minder gekleurd door de emoties en ook de wens om ons te onderscheiden, zal naar de achtergrond verdwijnen. In deze fase zal de mens zich steeds meer laten leiden door de intuïtie, het intuïtieve weten.

In het schema wordt duidelijk dat de mens veel meer is dan zijn lichaam. De mens bestaat uit bewustzijn, waarbij de ziel de kern is. Wij mensen hebben een fysiek lichaam, een emotioneel/astraal lichaam en een mentaal lichaam (zie bijlage D). Onze intuïtie bevindt zich buiten het fysieke lichaam, als onderdeel van het bewustzijn. De intuïtie is opgebouwd uit ervaringen die zijn opgedaan in vorige levens. Gedurende al die levens zijn we bezig om onwetendheid om te zetten in inzicht. Tijdens dit bewustwordingsproces wordt onze persoonlijkheid steeds transparanter, zodat het licht van onze ziel steeds meer afstemming krijgt met het bewustzijn en daardoor naar buiten kan schijnen. De mens wordt zich-Zelf en blijkt een kosmisch wezen te zijn.

Deel II

DE VOORVADEREN

HET BEGINT

Hoofdstuk 3

DE MEESTERS VAN WIJSHEID

'Ware kennis komt langzaam en wordt niet gemakkelijk verworven.'

Helena P. Blavatsky, Duits-Russisch-Amerikaanse esoterica (1831-1891)

In het volgende hoofdstuk vier komt de oudheid en oorsprong van de Leringen van de Oude Wijsheid aan de orde, in dit hoofdstuk staat de 'recente' voorgeschiedenis beschreven. Hoe werd er binnen de traditie van de Oude Wijsheid in de loop der eeuwen toegewerkt naar dit grootse moment, de overgang naar het Watermantijdperk? De beschrijving van deze evolutie komt uitgebreid aan bod binnen de esoterie, ook wel de 'Leringen van de Oude Wijsheid' genoemd.

Het woord 'evolutie' wordt vooral geassocieerd met een van de belangrijke pijlers van ons huidige denken: de evolutietheorie van Darwin. Hierin wordt een overzicht gegeven van de evolutie met betrekking tot de vorm van het dieren- en het mensenrijk. Volgens Darwin wordt evolutie van soorten gedreven door natuurlijke selectie. Darwins visie op evolutie zorgde destijds voor een revolutie binnen de wetenschap, maar had ook invloed op de maatschappij, filosofie en religie. Deze invloedrijke evolutietheorie betreft echter slechts de vorm. De theorie kan bijvoorbeeld geen antwoord geven op vragen over het begin van al deze vormen. Bijvoorbeeld, wanneer is de mensheid ontstaan en waarom? Wat heeft het mensenrijk met het dierenrijk te maken? De evolutietheorie van Darwin is slechts een afgeleide van een ontwikkeling die eraan voorafgaat, namelijk de evolutie van het bewustzijn. De beschrijving van deze evolutie komt uitgebreid aan bod binnen de esoterie, ook wel genoemd Traditionele Wijsheid, Oude Wijsheid of Leringen van de Oude Wijsheid.

Zoals in hoofdstuk 2 naar voren kwam, vertegenwoordigen de leringen van de Oude Wijsheid een zeer belangrijke traditie. In hoofdstuk 4 (Lemurië & Atlantis) zal duidelijk worden dat de mensheid veel ouder is dan het gangbare denken wil doen geloven. Miljoenen jaren ouder, we komen van heel ver. De Oude Wijsheid is dan ook een in honderden eeuwen opgebouwde wijsheid, die het hart en de kern is van alle geestelijke leringen die er op de aarde (geweest) zijn. Haar inhoud is van vitaal belang. Zoals Creme het benoemt: "De leringen van de Oude Wijsheid zijn de

Benjamin Creme, geboren in 1922 in Schotland, is kunstschilder en esotericus. Hij is een van de voornaamste bronnen van informatie over het naar buiten treden van Maitreya, de wereldleraar. Creme is getrouwd, heeft drie volwassen kinderen en woont in Londen, Engeland. Boeken van Benjamin Creme zijn over de hele wereld vertaald en uitgegeven. Hij is tevens een van de twee hoofdredacteurs van het maandblad Share International, dat in meer dan zeventig landen wordt uitgegeven. Bron van deze paragraaf is www.sharenl.org.

Telepatisch contact

Het telepathische contact is iets anders dan channeling en/of andere paranormale activiteiten. Het is een vergevorderde ontwikkeling van Creme's eigen bewustzijn, waardoor een Meester contact met hem kan maken. In 1959 ontving Benjamin Creme voor het eerst een telepathische boodschap van een Meester, een lid van de Geestelijke Hiërarchie van Meesters van Wijsheid. Kort daarna werd hem meegedeeld dat Maitreya binnen twintig jaar zou terugkeren en of hij, Creme, in dit proces een actieve rol kon vervullen. Tenminste, als hij dat wilde. Creme stemde toe en in 1972 begon een periode van intensieve training onder leiding van zijn Meester, waardoor Creme's telepathische contact met zijn Meester continu en direct werd. Deze relatie geeft hem toegang tot actuele informatie over de voortgang van het naar buiten treden van Maitreya. En het geeft hem ook de vereiste overtuiging om dit uit te dragen in een wereld vol sceptici. In al die jaren reisde hij de wereld over om lezingen te geven. Creme verlangt geen honorering voor deze werkzaamheden en doet geen uitspraken over zijn eigen geestelijke status. Hij zegt: 'Mijn taak is om de eerste stap naar het publiek te zetten. Om te helpen een klimaat van hoop en verwachting te scheppen, waarin de Christus, Maitreya, naar voren kan treden. Zonder onze vrije wil aan te tasten.'

Wederkomst

In 1959, tijdens een van de transmissiemeditaties, werd hem gevraagd om de bandrecorder aan te zetten. Daarna volgde een verhandeling van Maitreya de Christus, de leider van onze planetaire Hiërarchie. Deze sprak over zijn komende wederverschijning. De informatie van Maitreya, dat hij 'gewoon' op aarde leeft (in een geestelijk centrum in de Himalaya) en dat hij van daaruit binnen afzienbare tijd zijn

plaats onder de mensen zal innemen, bracht hem volledig in de war. Voor Creme was dit onthutsende informatie. Vlak daarna deelde zijn Meester aan Creme mee: 'De tijd zal komen dat van jou wordt verwacht tot actie over te gaan.' En bij een andere boodschap kreeg hij te horen: 'Bevestig zijn komst.'

Tegen het einde van 1972, in een periode dat Creme nogal in de put zat, werd hij door zijn Meester aan een training onderworpen. Creme kreeg het zwaar te verduren. Er volgde een tijd van ontluistering en ontgoocheling die hem geschikt moest maken voor het zware werk dat hij zou gaan doen. Maanden achtereen werkten Creme en zijn Meester dag en nacht samen. De telepathische band tussen hen werd op deze manier onophoudelijk verdiept en versterkt. Ten slotte was hij dermate gevorderd dat het contact in twee richtingen werkte. Zijn meester hoefde nog maar een minimum van zijn aandacht en energie te gebruiken om met Creme in contact te zijn. In feite smeedde de Meester in die trainingstijd een instrument (Creme) door wie hij kon werken. Een instrument dat reageerde op de geringste impuls. Uiteraard gebeurde dit met de volledige medewerking van Creme en zonder ook maar de geringste inbreuk op zijn vrije wil. Aan het principe van vrije wil zal nooit getornd worden, dat is een onschendbare wet.

Een Meester van Wijsheid

Sindsdien is de situatie zo dat de Meester alles hoort en ziet wat Creme hoort en ziet. Op die manier heeft hij een soort uitkijkpost naar de wereld. Je kunt zeggen dat de Meester in de persoon van Creme een voorpost van zijn bewustzijn in handen heeft. Creme is er overigens van overtuigd dat hij niet de enige is. Een relatie zoals die van Creme en zijn Meester hoort thuis in een bepaalde fase van de verhouding tussen Meester en discipel. In juni 1974 begon een reeks van 'overschaduwingen' door Maitreya zelf, met het doel om te inspireren en mensen op de hoogte te houden van het verloop van zijn naar buiten treden in de wereld.

Creme zegt dat het ook voor hem werkelijk grotesk en pijnlijk is te moeten beweren dat de Christus boodschappen doorgeeft via zijn persoon. Hij beseft dat iets dergelijks heel moeilijk te aanvaarden is zolang we de Christus blijven zien zoals hij wordt voorgesteld in traditionele opvattingen. Creme: 'Konden de mensen maar het idee uit hun hoofd zetten van een Christus als een of andere geest aan de rechterhand van God in de 'hemel'. Konden ze hem maar zien zoals hij werkelijk is: een bestaande, levende man (al is het dan ook een goddelijke man), die de wereld nooit

Hoofdstuk 4 LEMURIË & ATLANTIS

De verhalen van het verloren paradijs en van de zondvloed hebben diepe sporen nagelaten. Ze zijn altijd in een verre hoek van onze herinnering aanwezig gebleven, in vele vormen teruggekomen en in (heilige) geschriften opgetekend. In de huidige tijd kwam de spektakelfilm *Noah* (2014) uit met Russel Crowe in de hoofdrol over de ark van Noach. En in 2013 verteld regisseur Jonas Cuaron te werken aan een script voor de film *The Lost City* over het verloren gegane Atlantis. Honderdvijftig jaar geleden was er ook zo'n opleving. En waarom nu weer? Voelt men aan dat de kennis en wijsheid van Atlantis weer naar boven komt in een nieuw tijdperk?

Voor de meeste mensen is het verhaal van Atlantis een mythe of legende waar in het beste geval een kern van waarheid in zit. Bij veel mensen roept het ook een verlangen op naar een ideale samenleving. Maar het was eerder een spannend verhaal dan daadwerkelijk een essentiële fase in onze geschiedenis. Want – denkt men – fysieke overblijfselen zijn eigenlijk nooit gevonden. Maar toch heeft het verhaal van Atlantis tot op de dag van vandaag een enorme kracht. Het is altijd blijven voortleven. Sterker, het schijnt dat de geschiedenis van dit continent het best gedocumenteerde onderwerp in de literatuurgeschiedenis is. Zijn misschien velen van ons Atlantiërs geweest? Is het daarom zo sterk in ons aanwezig? Is de ware bakermat van de mensheid een heel andere dan we tot nu toe geleerd hebben?

Geniet de naam Atlantis nog een grote bekendheid – één van de vijf NASA-space-shuttles kreeg deze naam – in de wereld, de naam Lemurië daarentegen zal bijna niemand wat zeggen. Toch was deze periode in onze geschiedenis heel belangwekkend voor het menselijke ras.

4.1 WETENSCHAPPELIJKE VISIE

'Het begin der wijsbegeerte is verwondering.'

Plato, Grieks filosoof en schrijver (427-347 v. Chr.)

De wetenschappelijke visie is van een andere orde dan de esoterische visie, die in de volgende paragraaf behandeld wordt. In deze paragraaf is de wetenschappelijke visie vooral een maatschappelijke kijk op het verhaal; dit idee werd gevoed door wetenschappers, onderzoekers, schrijvers en ook door classici die het verhaal van Plato kenden en er hun visie op gaven. Over het algemeen vond de wetenschap het onderwerp 'Atlantis' niet interessant genoeg om het écht goed te onderzoeken. Uitzonderingen daargelaten, nam men Atlantis vaak niet serieus.

Dat verklaart voor een deel – net als bij het ufo-onderwerp – waarom er nog weinig naar boven gekomen is: waar geen wil is, is ook geen weg. Natuurlijk, door de eeuwen heen zijn er zeker dappere wetenschappers en onderzoekers geweest. Dapper, aangezien het meestal schadelijk voor hun reputatie was om hiermee bezig te zijn. Deze volhouders waren overtuigd van het bestaan van Atlantis, mede doordat zij vonden dat er wel degelijk 'overblijfselen' te zien zijn. Want met het bestaan van een eerdere beschaving én met de vroegere aanwezigheid van een ander continent, zijn 'opeens' veel verschijnselen wél verklaard en heel logisch:

- *Piramides* – Waar komen de immense piramides vandaan, die zich bevinden op alle continenten van de wereld? Niet alleen op land in Egypte en bijvoorbeeld Mexico, maar ook onder water in de zee bij Japan, de Bahama's en de Azoren. En in het één na diepste meer in China. Piramides van soms wel honderd meter hoog. Maar ook piramides in Bosnië en Indonesië. Zijn het stille getuigen van één gemeenschappelijke bron? Want niet alleen qua vorm, maar ook qua bouwmethode, oriëntatie, structuur, inwendige gangen en kamers zijn er veel overeenkomsten. En niet onbelangrijk: met onze huidige technologie kunnen wij het nog steeds niet nabouwen. Een superieure eerdere beschaving waarvan veel afstammelingen de wereld zijn overgegaan, zou veel verklaren.
- *Religieuze riten en decoraties* – Over de hele wereld – tot wel duizenden jaren terug – zijn er veel overeenkomsten tussen religieuze gewoonten: vereringen en rites, die zowel in het Westen als Oosten hetzelfde zijn. Ook hetzelfde Sanskrietwoord voor God is over de hele wereld te vinden, van ver voor onze jaartelling en van streken en culturen die 'zogenaamd nooit' met elkaar in contact zijn geweest. Sommige decoraties van tempels in Zuid-Amerika, India en Egypte zijn identiek. Een gemeenschappelijke bakermat ligt dan zeer voor de hand.
- *Flora en fauna* – Maar ook de overeenkomsten tussen flora en fauna in de verschillende continenten zijn eigenlijk alleen te verklaren als er een landverbinding

Deel III

DE WERELDVERNIEUWER

HET BEGINT

Hoofdstuk 6*

DE WERELDVERNIEUWER, HB

'Ik Ben de openbaring van de Christusenergie op Aarde.'
Harry Beckers, Wereldvernieuwer Watermantijdperk (1960)

* Zes is het getal waarmee het grote Werk van de nieuwe tijd wordt aangeduid.

In het eerste hoofdstuk van dit boek werd duidelijk dat elk tijdperk wordt ingeluid. Elk nieuw kosmisch tijdperk brengt een leraar in de wereld: een profeet die het Pad van de Wereldverlosser bewandelt en afkomstig is uit hetzelfde geestelijke centrum van de planeet, de Geestelijke Hiërarchie. Het bijzondere van het Watermantijdperk is het gegeven dat ook de Meesters zélf naar voren zullen treden. Voor het eerst sinds Atlantis zullen de Meesters weer onder ons komen, met de Maitreya als 'aanvoerder' voorop. Maar daarvóór zal Harry Beckers als kosmisch intermediair een podium te creëren waarop de Hiërarchie openlijk naar buiten kan treden. In dit hoofdstuk het ongelofelijk bijzondere verhaal van en over Harry.

De voorbereiding van Harry is echt een Via Dolorosa geweest. Niet alleen in dit leven, maar vele levens hiervoor. Zoals uit dit hoofdstuk zal blijken, is de voorbereiding van Harry eigenlijk een zeer wonderlijk en bizar verhaal: het is totaal niet wat mensen zich bij de komst en het leven van een profeet zich zouden kunnen voorstellen, het is compleet anders. Misschien zijn we te veel beïnvloed door de verhalen uit de Bijbel en andere heilige geschriften, maar misschien komt het ook door onze seculiere opvoeding en ons gebrek aan esoterische kennis. Het verhaal van Harry is dus niet: '... en toen zag hij het licht en werd hij de profeet'; Harry's levensverhaal is in alles het complete tegendeel. Het blijkt een 'minutieuze' voorbereiding van eeuwen en levens te zijn. Het is een hele lange en zware weg geweest. Het blijkt dat zelfs, of misschien wel juist, een zeer bijzonder en vergevorderd mens als Harry grote problemen, hindernissen en kwellingen heeft ervaren. Zelfs iemand met zijn (steeds verder voortschrijdende) inzichten maakte onderweg 'menselijke inschattingfouten', had soms twijfels, was soms ongeduldig en is tegelijkertijd zeer wijs met inzichten die tijd en ruimte overstijgen. Maar de huidige Harry is deze obstakels voorbij.

Deel IV

HET NIEUWE TIJDPERK

HET BEGINT

*De mensheid lijkt op een vlinder
vlak voordat het
uit zijn cocon komt.*

*Alles wat het wist,
staat op het punt om te veranderen.
En een volledig nieuwe wereld
zal zich openbaren.*

Drunvalo Melchizedek

Hoofdstuk 7

WELKOM WATERMANTIJDPERK

De komst van een nieuw tijdperk is als een geboorteprocess, dus ook de overgang van het Vissen- naar het Watermantijdperk. Vóór deze geboorte is de wereld zwanger van de nieuwe energieën, die zich steeds sterker aandienen. Totdat deze sterk genoeg zijn om door te breken. Dit proces kan plaatsvinden omdat het oude plaatsmaakt voor het nieuwe. Dit 'ruimte maken van het oude voor het nieuwe' springt het meest in het oog, aangezien we getuige zijn en waren van het instorten van de oude bolwerken. Het blijkt een 'systeemcrisis' te zijn op alle gebieden.

De sluizen en dijken begeven het, de vliezen zijn doorgebroken, de geboorte wordt een feit. De geboorte veegt niet meteen al het oude weg, maar het bekend worden van de ruimere manier van werkelijkheid zet wel een grote schoonmaak in werking. Want de Vissenenergie is overduidelijk aan het verdwijnen en maakt plaats voor een steeds krachtiger wordende Watermanenergie. De Vissenvorm en -structuur hield nog even vol, maar dit wegtrekken van de oude energie – veel vorm, weinig energie – en het steeds krachtiger worden van de nieuwe is een proces dat in de laatste vijftig jaar steeds sterker aan de oppervlakte kwam.

7.1 ENERGIE VAN WATERMAN

'Water ben ik, uitgeschonken voor dorstige mensen. De taak bestaat in het tegemoetkomen aan de noden van de mensen op alle gebieden en om juiste menselijke verhoudingen tot stand te brengen zodat het licht en de liefde en het Plan kan circuleren door alle mensen van de wereld.' Nieuwsbrief van Wereld Goede Wil, november 2012

Vele heilige geschriften schrijven erover: de mensheid gaat nu eindelijk het paradijs op aarde verwezenlijken. Het Gouden Tijdperk dient zich aan. De ruimere werkelijkheid zal meer rechtvaardigheid, juiste verhoudingen, vertrouwen, vrede, openheid, creativiteit, onbaatzuchtigheid en liefde brengen, waardoor een voor nu ondenkbare zachtheid over de wereld zal komen. Zacht is niet soft, maar krachtig, eerlijk, wijs en vergevingsgezind. Zacht wordt de nieuwe kracht.

Over de uitzonderlijke tijd die ons te wachten staat en dus nu begint, is iedereen die over het nieuwe tijdperk schrijft het eens. Wat vooral verschilt is het tijdstip wanneer? Over het Watermantijdperk kan men verschillende begin- en eindjaartallen tegenkomen. Dat verschil heeft onder andere te maken met het standpunt dat ingenomen wordt wanneer de Watermanenergie als 'volwaardig' wordt beschouwd. Vergelijk het met een mens: wanneer spreek je van een mens? Bij de bevruchting? Als de foetus ontstaat of als de ziel in de foetus is ingedaald? Of pas als de baby geboren is, of als het kind 21 jaar en volwassen is? Velen gaan ervan uit dat het Watermantijdperk rond deze tijd moet beginnen, aangezien de opkomende Watermanenergieën de terugtrekkende Vissenenergie begint te overheersen. Maar de 'zwangerschap' van de nieuwe energie is al van veel eerdere datum. Zo'n overgangperiode duurt volgens Benjamin Creme rond de driehonderd jaar. 'Omstreeks 1625 begonnen de energieën van Vissen al weg te ebbten, toen de zon zich uit hun invloedssfeer verwijderde. Sinds 1675 zijn de energieën van Waterman voor het eerst op aarde gekomen.' Beroemde kunstenaars en geestelijk hoog ontwikkelde mensen als Rembrandt en Mozart hebben dit al aangevoeld en geuit in hun werk.

Aan het einde van een tijdperk zijn altijd geluiden te horen van 'hel en verdoemenis'. De wereld zal ten onder gaan. Of in ieder geval: de mensheid gaat het niet redden. En natuurlijk, als we op dezelfde voet zouden doorgaan, zou dat zeker werkelijkheid geworden zijn. Binnen deze visie is er ook een groep die ervan overtuigd was dat er éérst nog iets heel ergs moest gebeuren, voordat we tot het

beseft komen dat het écht anders moet. Eerst nog de hel, dan pas de hemel. Een begrijpelijke gedachte en tegelijkertijd ook raar, want grote rampen zijn dagelijks kost (zie § 2.2). Het hoeft dus niet nog erger. We zijn al voldoende bewust en met voldoende mensen van Goede Wil om de Grote Ommekeer te laten slagen. En als er dan een profeet of bijzonder persoon opstaat, wordt deze consequent door onheilsvoorspellers – of sommige christelijke stromingen – afgeschilderd als de antichrist: de laatste manifestatie van het kwaad alvorens de werkelijke Christus komt. De redentie is dan als volgt: deze bijzondere persoon lijkt goed, maar het is een vermomming. Elke geestelijke leider die goed wil doen, wordt op deze manier met argwaan bekeken. Echter, de echte antichrist is al geweest in de persoon van Hitler (zie §2.3). Dus de weg is vrij voor de echte Wereldvernieuwer.

Door het wegebben van de Vissenenergie én het binnenkomen van de 'enthousiasme' Watermanenergie is op alle gebieden in de samenleving een 'stammen'-strijd te vinden: de bewakers van de gevestigde inzichten, waarden en normen tegenover de verkenners en voorstanders van een volledig nieuwe aanpak. Getuige de vele 'hoofdpijndossiers' die we in deze overgangsfase tegenkomen. Maar dus ook vele positieve zaken. De ruimere werkelijkheid van Waterman(energie) is ook terug te vinden in de grote belangstelling voor 'nieuwe' onderwerpen als het paranormale en spiritualiteit, alsook in de interesse voor sciencefiction. Harry Potter en Star Wars zijn niet voor niets de best bezochte films aller tijden. En natuurlijk horen ook de opkomst van het groene bewustzijn en het maatschappelijk verantwoord ondernemen bij de geest van dit nieuwe tijdperk: precies zoals Marilyn Ferguson in 1980 in haar boek *The Aquarian Conspiracy* beschreven had.

Bovendien is de komst van het internet natuurlijk een prachtige fysieke voorloper van het geestelijke Waterman-besef dat we allen verbonden zijn. En ook de manier hoe het internet er uiteindelijk gekomen is, is een Waterman-wonder bij uitstek: ontwikkeld via 'open source', transparant, en het heeft nooit een eigenaar gehad. Maar ook de komst van de social media – iedereen kan nu jouw 'buurman' en 'vriend' zijn – is een fysieke voorloper van het geestelijke gedachtegoed. De wereld is opeens heel klein geworden (of juist heel groot).

Zelfs de materie raakt meer en meer op de achtergrond. Niet alleen worden producten steeds kleiner en compacter, maar ook fysieke kabels worden vervangen door 'straling' (trillingen) en data wordt opgeslagen 'in the cloud'. In de astrologie

Deel V

DE CONSEQUENTIES

HET BEGINT

Hoofdstuk 9

DE (NIEUWE) SAMENLEVING

Het is niet verwonderlijk dat de nieuwe visie – zoals beschreven in deel IV – enorme consequenties heeft voor ons dagelijks leven en voor de totale maatschappij. Door ‘onze oude manier van leven’ een spiegel voor te houden, kunnen we ervaren wat we achter ons laten en soms alvast een kijkje nemen in wat de nieuwe samenleving kan inhouden.

Vaak wordt gevraagd hoe de nieuwe en ruimere manier van denken kan worden toegepast. Voor het antwoord moet ik meteen aan Krishnamurti denken, waarin hij de vraagsteller een wedervraag stelt: ‘Wil je het écht wel? Want als je het echt wilt, en in de praktijk wilt brengen, dan stel je de vraag niet, en doe je het gewoon. Want je doet alleen iets als je het echt met hart en ziel wilt. Dus als je die vraag stelt, zie je die ruimere werkelijkheid nog niet echt. Het is een kwestie van beginnen, waarna je er vanzelf achter komt.’

De hiernavolgende artikelen zijn in de afgelopen jaren geschreven als columns en eerder verschenen op de website www.helloaquarius.org. Deze columns kunnen daarom ook alleenstaand gelezen kunnen worden (en daarom ook hier en daar de mogelijkheid van een kleine dubbeling met eerdere passages in het boek).

‘Geen enkele maatschappij kan het goed gaan en gelukkig zijn, waarvan het grootste deel van de leden arm en ellendig is.’

Adam Smith, Engels econoom, schrijver ‘The Wealth of Nations’ (1723-1790)

9.1 ONDERWIJS, ECONOMIE & POLITIEK

9.1.1 Een kind op de eerste schoolbank is alles behalve blanco

Het onderwijs in de wereld is niet overal hetzelfde, maar er is wel een overeenkomst: de gemeenschappelijke mensvisie. Het is vooral de westerse benadering van onderwijs die vanaf de negentiende eeuw de wereld veroverde. Deze vorm van onderwijs heeft grote triomfen gevierd, maar blijkt nu zwaar verouderd te zijn en tekort te schieten. Het systeem kent veel uitvallers en ‘slachtoffers’. De zoveelste

EXTRA 11

VERGEVING ALS REDDING VOOR DE WERELD

Het nieuws staat bol van conflicten die over heel de wereld plaatsvinden. Het medicijn tegen deze kwalen heet vergeving. Het vreemde is dat dit vrij onbekend is. En als het wél bekend is, dan vindt men het vaak onbereikbaar. Hierdoor roept het tegenstrijdige reacties op. Voor de een is dit 'onbereikbare' iets heel moois, maar voor de ander is het iets enorm 'zweverigs' en niet realistisch. Men wordt er zelfs kwaad over. Wat is vergeving nu eigenlijk?

De verwarring erover gaat ver terug. Wij zijn eeuwenlang gescheiden van de Bron. Hierin hebben vooral religiën een hand gehad. Christus predikte de vrede; de kerk angst. Door de mens te scheiden van zijn geweldige potentie tot liefhebben was de intentie van machthebbers deze te ontcrachten cq. te ontkennen. Ons werd geleerd om alles buiten onszelf te zoeken; de verantwoordelijkheid af te wentelen op goden, heiligen, leiders, het lot. Op deze wijze werden wij niet meer in staat gesteld om een appèl te doen op onze innerlijke wijsheid. Afgescheidenheid werd hiermee versterkt.

Conflicten ontstaan door deze afgescheidenheid: wij en de anderen. Aan de basis van deze manier van denken staat onze persoonlijkheid, of ons ego. Het is dus niet de beleving van onze ziel. De psychologie weet helaas weinig tot niets over de ziel, laat staan over het onderscheid met het ego. Men blijft daardoor hangen in de persoonlijkheid, en daardoor in het lichamelijke en de hersenen. Maar over de ziel en over de zin van het leven kan de psychologie geen duidelijkheid geven.

Ziehier de reden waarom wij als samenleving nog steeds geen inzicht in vergeving hebben. De wetenschap die ons helderheid zou moeten geven is zeer ontoereikend. Om vergeving te begrijpen is werkelijk inzicht in het leven nodig. Om te beginnen bij de zin van het leven. Waarom leven we, wat zijn we hier aan het doen? Vanuit het zielsniveau is er een antwoord: de zin van het leven is onwetendheid omzetten in inzicht. Ons pad heeft te maken met bewustwording. Het is het pad van de persoonlijkheid naar de ziel. Of beter gezegd: tijdens het bewustwordingsproces maken we onze persoonlijkheid steeds transparanter, zodat het licht van onze ziel steeds meer afstemming krijgt met ons bewustzijn en daardoor naar buiten kan schijnen. De mens wordt zichZelf en blijkt een kosmisch wezen te zijn.

In dit proces – 'van persoonlijkheid naar ziel' – ervaren we een steeds ruimere werkelijkheid. De zin van het leven is dus geestelijke groei en daardoor het leren van lessen. Dus als je vanuit die visie iets overkomt – een ongeval of misdaad – dan heeft die situatie een betekenis. Het staat ergens voor en wil je iets leren. Vanuit die visie is het niet snel mogelijk om in een slachtofferrol te vervallen. Dus het 'wat' dat je meemaakt is niet zo belangrijk, het is meer 'hoe' je ermee omgaat. Je voelt je dus 100% verantwoordelijk voor je eigen leven en ook al kun je niet alles verklaren (hoeft ook niet), je gaat ervan uit dat het een betekenis heeft en dat je er iets mee moet.

De persoonlijkheid daarentegen weet dit allemaal niet. Als het iets wordt aangedaan, dan gaat hij er wat aan doen. Want het kan niet tegen zijn verlies, vecht voor lijfsbehoud, vindt status belangrijk, kan enorm boos worden of teleurgesteld. De beschrijving van het rouwproces (Kübler-Ross) heeft dus betrekking op de persoonlijkheid. Eerst de ontkenning, daarna de erkenning en dan de woedefase. Hierna volgen nog de acceptatie- en daarna de berustingfase. Veel mensen kunnen hun hele leven blijven steken in de woedefase. Met als resultaat dat je geen inzicht krijgt in het proces en geen lessen kunt trekken uit hetgeen je is overkomen. De lessen die je in zo'n emotionele fase leert, zijn dan ook vaak de verkeerde: 'ik vertrouw hem/haar nooit meer' of 'de volgende keer dan doe ik hem/haar wat aan', etc.

Maar als je deze rouwfase hebt doorlopen (als je eerst door de pijn van de persoonlijkheid bent gegaan), dan kun je wel degelijk lessen eruit trekken en weer een stapje dichterbij je ziel komen. Want het is uiteindelijk je ziel – door je intuïtie – die jou inspireert. Hoe beter je dit proces ervaart en begrijpt, hoe eerder je je persoonlijkheid transparant kunt maken, waardoor het licht van onze ziel steeds meer afstemming krijgt met ons bewustzijn en daardoor naar buiten kan schijnen. Op dat moment word je steeds meer degene die je bedoeld bent te worden.

Doordat je inzicht hebt in de weg die jezelf aan het doorlopen bent, word je automatisch tolerant naar anderen, want je weet hoe moeilijk het is en kan zijn. Als je ziel steeds meer invloed krijgt – en dus de persoonlijkheid steeds meer op de achtergrond komt – voel je je steeds meer verwant met alles en iedereen. Je intuïtie als instrument van de ziel wordt een krachtigere leider. Uiteindelijk ervaar je dat we allen één zijn. Vanuit die eenheidservaring weet je dat de afgescheidenheid de grootste illusie is die er bestaat. Met helaas alle oorlogen en andere grote gevolgen van dien.

9.6.3 Relaties in het Nieuwe Tijdperk

Liedjes, verhalen, romans en muziek... het gaat bijna altijd over de liefde. Soms over een inspirerende liefdesgeschiedenis, misschien wel vaker over het mislukken ervan. Of in ieder geval: over het drama binnen het liefdesproces, met of zonder goede afloop. Het houdt ons enorm bezig en beheerst een groot deel van ons leven. Wat betekent het Watermantijdperk voor onze relaties?

Het ervaren van liefde is, uiteraard, heel persoonlijk. Onze visie op de liefde heeft alles te maken met onze visie op het leven: wat houdt het leven in en wat is de zin ervan? En wat is het belang en de plek die liefde inneemt in een relatie? Onze visie op het leven staat of valt bij onze visie op de dood. Als je denkt dat de dood het einde betekent van alles, is dat fundamenteel iets anders dan als je ervan overtuigd bent dat dit leven – en het leven na de dood – een stap verder in een geestelijke evolutie is. Vanuit het zielsniveau is er een antwoord: de zin van het leven is om onwetendheid om te zetten in inzicht. Ons levenspad heeft te maken met het leren van lessen. Deze bewustwording heeft te maken met de weg van de persoonlijkheid naar de ziel. Of beter gezegd: tijdens het bewustwordingsproces maken we onze persoonlijkheid transparanter, zodat het licht van onze ziel steeds meer afstemming krijgt met ons bewustzijn en daardoor naar buiten kan schijnen. De mens wordt zichZelf: een kosmisch wezen.

Vanuit het zielsniveau weten we vaag dat we de behoefte voelen tot eenheid, tot verbinding met alles om ons heen. Benjamin Creme schrijft hierover: ‘Het wezen van het zijn is ‘heelheid’, totale eenheid, het samenkomen van Vader-Moeder-God. Dat is de natuurlijke staat van de man en de vrouw. Maar op het fysieke gebied hebben de mensen dit gevoel van eenheid verloren, waardoor ze er voortdurend naar op zoek zijn. Dit verlangen naar eenheid is hetzelfde gevoel als verlangen naar eenheid op het hoogste spirituele niveau, maar gerelateerd aan het fysieke niveau. Het verzekert het voortbestaan van de soort en dat is essentieel.’

We zijn onderweg naar meer bewustzijn. De een is verder gevorderd in dit traject dan de ander. In dit proces – van persoonlijkheid naar ziel – ervaren we een steeds ruimere werkelijkheid en komen we steeds dichterbij ons Zelf. Als het leven het leren van lessen is, geldt vanuit die visie hetzelfde voor een relatie. Een relatie kan zowel confronterend zijn (spiegel) als ook inspirerend, waardoor je in beide gevallen gestimuleerd kan worden met jezelf aan de slag te gaan.

Hoe anders is de visie die we tegenkomen in het dagelijks leven. In de media, op tv en vooral in de roddelbladen worden we geconfronteerd met een nogal simpel, sentimenteel en romantisch beeld van wat liefde en het onderhouden van een relatie is. Zwart/wit gesteld: het geeft een beeld van relaties beleefd vanuit de persoonlijkheid. Dit is een visie waaruit voortkomt dat de ander ons gelukkig en compleet moet maken, waarin liefde een teruggeefstelsel is: ik doe wat voor jou en dan doe jij wat voor mij.

De persoonlijkheid, oftewel het ego, denkt in afgescheidenheid: ik en de ander. Het ego is gebonden aan het lichaam en vindt daarom zintuiglijke ervaringen belangrijk: eten, seks, mooie dingen zien, etcetera. Het ego zit ook vast aan het emotionele lichaam en wil daarom bevestigd worden, wil ergens beter van worden, wil gelijk krijgen, vecht voor lijfsbehoud en vindt wedijver, status en macht belangrijk, waardoor ruzies en machtspeletjes aan de orde van de dag zijn. Het ego is meestal ook het gebied van de angsten, die maar wat graag worden geprojecteerd.

Tevens kent het ego een moraal en principes die duidelijke grenzen hebben. Als een principe eenmaal geschonden is, dan heeft de ander iets goed te maken; meestal wordt dit voorval nooit meer vergeten. Vergeving zit niet in het pakket. Een afgescheiden persoon kan namelijk makkelijk oordelen, zich superieur voelen en voorwaarden stellen. Het andere uiterste in dit spectrum is de ziel. De ziel kent geen afgescheidenheid maar ervaart juist verbinding: de ander is net als ik, hij is slechts ‘een andere ik’. De ziel kent geen strijd en ervaart slechts het pad van ontwikkeling. De ziel denkt niet in bezit, maar in respect voor de ander en daardoor in loslaten (van de ander) en onvoorwaardelijkheid. De ziel kan de ander zien zoals hij is, en zien waar hij zich bevindt in het proces van persoonlijkheid naar ziel.

De ziel weet wat echte liefde is. De totale, onvoorwaardelijke liefde, die uit het hart stroomt van de ééngeworden mens die geen liefde terugvraagt (Creme). De ruimere visie van de ziel ontsluit – binnen onze aardse grenzen – langzaam de ware aard: liefde is inzicht. Het zien, het inzicht en het ervaren van verbinding, dát is liefde. Het is de aantrekkende energie van de liefde die alles bij elkaar houdt: de atomen, de hemellichamen, de natuur, de mensen. Dit uiteindelijke ruime inzicht veroorzaakt de constante stroom vanuit het hart. In die volgorde.

Het ervaren van deze diepe verbondenheid is liefde. Vanzelfsprekend staat dit los